

supone un total de 86,4 kilòmetros que están ya previstos para el tren de alta velocidad. En construcción también prevista para alta velocidad está el tramo Villar de Chinchilla-Almansa, con otros 28 kilòmetros de tren de alta velocidad. En total, ya tenemos 114,4 kilòmetros construidos y en construcción en cuanto al tren de alta velocidad.

Obra adjudicada, está adjudicada la obra L'Ènova-La Pobra Llarga, con 5,3 kilòmetros; Benifaió-Picassent, con 3,7 kilòmetros, lo que hace un total de 9 kilòmetros más de obra adjudicada para el tren de alta velocidad. Y hay pendiente de adjudicación el tramo Picassent-Alcàsser, de 7,9 kilòmetros de adjudicación.

Actualmente están en proyecto 249,1 kilòmetros, que son todos los que están en este tono gris. De estos tramos en tono gris están actualmente redactándose los proyectos, porque son los tramos que se definieron el 1 de enero del año 2001, y que después del trámite de declaración de impacto ambiental se sacaron los concursos de redacción de proyectos, que es un total de 249,1 kilòmetros.

El resto de los tramos, este tramo que va desde Aranjuez a Cuenca y que luego llega hasta Almodóvar del Pinar, está en estudio de declaración de impacto ambiental. Este tramo también está en estudio de declaración de impacto ambiental...

La senyora presidenta:

Senyor president, vaja finalitzant.

El senyor president del Consell:

En definitiva, en estos momentos se está trabajando ya, de los 907 kilòmetros que tiene el trayecto de tren de alta velocidad Madrid-Comunidad Valenciana, se está trabajando ya en 384 kilòmetros. Y está pendiente el resto, que ya he dicho anteriormente que está en estudio de declaración de impacto ambiental.

En definitiva, este año hay ya previstos en los presupuestos generales del Estado, tanto en los presupuestos del Ministerio de Fomento como en el presupuesto del GIF, 322,3 millones de euros, y está previsto...

La senyora presidenta:

Senyor president, acabe.

El senyor president del Consell:

...según los propios –perdón– presupuestos del GIF y del Ministerio de Fomento, que en el año 2007 el tren de alta velocidad llegue a las tres capitales de provincia de la Comunidad Valenciana. Y que también con anterioridad se haya unido por el corredor mediterráneo con el de Barcelona.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la següent pregunta, té la paraula l'il·lustre síndic del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes, senyor Puig.

El senyor Puig i Ferrer:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyora presidenta.

Senyor president del Consell.

Senyores i senyors diputats.

No és la primera vegada que el nostre grup porta a esta Cambra una qüestió que considerem vital per a la millora de la qualitat de vida dels valencians, per al benestar del conjunt de la nostra societat. Fa quasi un any vostés dien ací en esta Cambra que esperàrem, que no tenien posició encara presa, que els comités assessors anaven a informar d'una manera urgent. Però ara, unilateralment, ha estat el Govern d'Espanya qui ha decidit tancar les consultes i que ja no hi ha res més que parlar. S'ha tret la careta i ha dit que no va a permetre la investigació amb cèl·lules mare embrionàries.

Davant d'esta acció política paralitzant, senyor Olivas, està vosté disposat a permetre i finançar des de la Generalitat la investigació amb cèl·lules mare embrionàries?

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Puig.

Té la paraula el molt honorable senyor president.

El senyor president del Consell:

Señora presidenta.

Señorías.

En primer lugar, quiero dejar claro que nuestros científicos cuentan con el respaldo de la Generalitat Valenciana, con el respaldo y con el apoyo de la Generalitat Valenciana.

Ahora bien, la cuestión que su señoría plantea es una cuestión que está sometida a debate desde el punto de vista científico y desde el punto de vista político e institucional, que hay posiciones absolutamente encontradas dentro de la Unión Europea y dentro de todo el mundo, y que la más elemental prudencia y el más elemental sentido de la responsabilidad hace que en estos momentos cualquier gobierno adopte una actitud prudente, una actitud de espera hasta que definitivamente se pronuncien los organismos internacionales desde el punto de vista político y desde el punto de vista científico.

En cualquier caso, yo lo que creo es que, como he dicho, se debe actuar con plena responsabilidad y con prudencia, y lo que no debemos hacer es levantar falsas esperanzas y falsas expectativas en personas que están necesitadas, en personas que sufren algún tipo de enfermedad, y se les pueden estar levantando expectativas e ilusiones que luego no se está dispuesto a poder cumplir. No hay posibilidades y condiciones científicas para poder cumplirlas en estos momentos.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula el senyor Puig.

El senyor Puig i Ferrer:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyor Olivas.

Mire, vosté fa poc de temps plantejava la qüestió de la dignitat dels polítics. Jo crec que la dignitat dels polítics, la dignitat dels dirigents, es valora en la presa de decisions, en la capacitat d'eixir-se'n del guió preestablert i actuar en benefici de l'interès general.

Eixa alçada de mires és la que li demano avui en nom de milers de valencians que han vist una llum d'esperança, que, com ha dit vosté, no és una solució definitiva però sí una llum d'esperança; en nom dels científics que han posat la nostra comunitat al capdavant de les investigacions que seran cabdals en el futur de la humanitat; en nom de la societat valenciana, que és una societat oberta, plural, no sotmesa a cap tipus de fonamentalisme.

Esta comunitat, senyoria, té competències, les competències en investigació, i vosté no pot quedar-se impassible o, el que és pitjor, actuar de còmplice davant l'anunci del Govern de no permetre la investigació, ni amb els més de 40.000 embrions sobrants criocongelats que ja no tenen més horitzó que la seua destrucció.

Mire, senyor Olivas, totes les creences són ben legítimes i nosaltres les respectem, però no és legítim imposar determinades opcions filosòfiques personals al conjunt de la població. Pareix que tornem la mirada al darrere i ens trobem aquella dreta política que cridava contra lleis que regulaven el divorci o l'avortament. Deia Gregorio Marañón que la història del progrés humà es podria reduir a la lluita de la ciència contra la superstició. I, senyories, la ciència avança en base a l'objectivitat, (*aplaudiments en un sector de la Cambra*) i diuen que encara estem lluny d'un escenari ideal, estem lluny encara d'aconseguir una societat en la que no hi haja ni alzheimer ni diabetis ni pàrkinson. Però els camins encetats per les investigacions amb cèl·lules mare embrionàries avancen en el camí adequat.

Vostés ho saben, i vostés saben també que amb les cèl·lules mare adultes no es pot arribar en estos moments per part dels científics a les solucions a què es pot arribar a través de les investigacions proposades. Com és fals i cínic plantejar que no hi ha, senyor Olivas, consens en el món científic. Potser mai el món científic s'havia manifestat tan unànimement, més solemnement, en favor d'una investigació.

I també, senyories, s'ha de tindre en compte que hi ha una gran majoria social plasmada en gairebé un milió de signatures que ja s'han presentat per a una iniciativa popular, o se van a presentar pròximament, per les associacions de malalts que estan treballant de ferm per esta qüestió.

La salut, president, és un dret fonamental, és un dret constitucional, és un dret estatutari, i és, sense dubte, el primer deure que té vosté: garantir el benestar de les persones, garantir el progrés de la medicina, però per a benefici de tots, no només d'uns quants que podran desplaçar-se a altres països o comprar tractaments cars. No oblidem, nosaltres, que estem, que està en estos moments en joc totalment el sistema econòmic. Ja saben la doble moral dels Estats Units: permet la investigació de les empreses privades però no facilita fons públics a les institucions públiques. I ja està globalitzat el mercat d'importació d'embrions.

Això que li demanem avui no és que siga pioner en res, no és que siga capdavanter en res. Deixe fer una xicoteta part del que ja es pot fer al Regne Unit, a França, a Suècia o a la immensa majoria dels països avançats. Li demanem només que amb totes les garanties jurídiques, que amb totes les

garanties polítiques, que amb totes les garanties ètiques, es puguin utilitzar els 40.000 embrions sobrants congelats per a investigar, per aconseguir superar les pestes d'este segle.

Senyor Olivas, senyors del PP, els pareix més ètic destruir-los? Els pareix més ètic destruir els embrions sobrants?

La senyora presidenta:

Senyor Puig, vaja finalitzant.

El senyor Puig i Ferrer:

Sí, de seguida.

Li exigim que no exilien més científics i que el doctor Soria pugja ja investigar ací. No només ha de trobar ara el requisit legal del que parlava el seu antecessor, el que es va comprometre que mai va complir, comentat en altres ocasions. És tracta ara de donar suport, de donar ànim, de donar coratge i finançament perquè més prompte que tard l'esperança siga realitat.

Senyor Olivas, li demane que alce la mirada, que allunye els fantasmes del fonamentalisme que l'envolten, i ni els malalts, ni els científics, ni la immensa majoria de la societat ...

La senyora presidenta:

Senyor Puig, acabe.

El senyor Puig i Ferrer:

...volem ja més excuses. Perquè el que no és ètic, el que no és ètic de cap manera és perdre un dia en solucionar els problemes de salut dels valencians.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Puig.

Té la paraula el molt honorable senyor president.

El senyor president del Consell:

Señora presidenta.

Señorías.

Vamos a ver, como le he dicho en mi primera intervención –y usted conoce perfectamente– este es un tema sobre el que no hay ni muchísimo menos una posición unánime o uniforme ni el mundo científico ni en el mundo institucional. Eso que da usted por supuesto de que somos aquí la excepción, los únicos que nos estamos oponiendo a que se investigue con células embrionarias, con células madre embrionarias, es una realidad absolutamente distinta, diferente, la que hay en el mundo.

Por ejemplo, en la Unión Europea, de 15 países, de 15 países sólo dos, dos y medio, dos permiten la investigación con células madre fecundadas in vitro y un país, Alemania, permite la investigación con células importadas, pero no con células madre de embriones fecundados en Alemania. Y en la Unión Europea, luego somos 13 de 15 países, somos 12 la

excepción, somos 12 los que no tenemos claro el tema, o sea, la mayoría de los países. Y, además, en la Unión Europea, después de un debate que ha habido y que se ha prolongado a lo largo de un año, se ha establecido en el sexto Programa marco de investigación, se ha establecido una moratoria de un año prohibiendo hasta el 31 de diciembre de 2003 la financiación de la investigación con células madre embrionarias. Por lo tanto, no está tan claro el tema, ni muchísimo menos. Y el máximo órgano de la Unión Europea –como ya he dicho anteriormente– ha acordado una moratoria de un año en el que no financiará este tipo de investigaciones.

Por otra parte, el gobierno de la nación ha creado un comité de ética para la investigación científica y, lógicamente, en este comité de ética se está deliberando sobre la conveniencia o no de autorizar las modificaciones legislativas necesarias para que se puedan llevar a cabo ese tipo de investigaciones con células madre embrionarias.

En cualquier caso, también le tengo que decir a sus señorías que el Gobierno Valenciano no ha permanecido pasivo ante estas cuestiones ni muchísimo menos. Y ya el año pasado la Conselleria de Sanidad, junto con la Fundación Valenciana de Estudios Avanzados, convocó un simposium internacional sobre el impacto de las células madre en el trasplante neuronal. Y ahora, durante esta misma semana, se ha tenido un debate aquí en la Comunidad Valenciana, organizado también por la fundación y la Generalitat Valenciana, sobre las células madre mesenquimatosas o adultas.

Por lo tanto, como ven ustedes, el Gobierno de la Generalitat Valenciana está impulsando lo que se está haciendo en la mayor parte del mundo: un debate ético y un debate científico para ver qué posibilidades de investigación y a dónde nos puede llevar el proceso que se está llevando. Y, además de todo eso, el Gobierno de la Generalitat está impulsando la construcción de importantes centros de investigación, como el Centro Superior de Alta Tecnología Científica...

La senyora presidenta:

Senyor president, vaja finalitzant.

El senyor president del Consell:

...para la Investigación en Biomedicina y en Transplantes de Tejidos y Órganos, el Centro de Prevención de Enfermedades o el Instituto Oftalmológico Valenciano.

En cualquier caso, señorías, hay una cosa evidente, hay una cosa evidente y demostrada ya, y es que las investigaciones con células madre mesenquimatosas o células adultas, células madre adultas, están dando un magnífico resultado ya en diabetes, en infartos, etcétera, etcétera. Por lo tanto, hay una línea de investigación...

La senyora presidenta:

Senyor president, acabe.

El senyor president del Consell:

...que se está siguiendo y que debemos de seguir. Y la Generalitat Valenciana y también el Gobierno de la nación

están impulsando las investigaciones con células madre conservadas en bancos o aisladas y en cultivo que no pueden considerarse como embriones.

En definitiva, se está trabajando con la prudencia y responsabilidad que debe de trabajar cualquier gobierno moderno y, como ya he dicho anteriormente, sin impulsar y sin crear falsas ilusiones y falsas e injustas expectativas en los ciudadanos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la seua pregunta, té la paraula l'il·lustre síndic del Grup Parlamentari Esquerra Unida, senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyora presidenta.

Senyor president, senyor Olives... senyor Olivas, perdó. No és correcte traduir els noms...

La senyora presidenta:

Silenci, per favor.

El senyor Ribó i Canut:

No és correcte traduir els noms. Li demane excuses.

La Llei d'expresidents va ser aprovada per aquestes Corts el 4 de juliol, només quatre dies abans de la dimissió del senyor Eduardo Zaplana com a president de la Generalitat. Si algú vol considerar que aquesta proximitat en el temps és una qüestió d'atzar està en el seu dret. Nosaltres sí veiem una relació directa que no anem a qualificar donat que pensem que es desqualifica per sí mateixa.

Segons aquesta llei, vosté, senyor Olivas, gaudirà de tots els avantatges personals –i no en son poques– que atorga, uns retribucions amb caràcter vitalici de 70.000 euros anuals, o siga, un milió de pessetes al mes, despatx, cotxe amb conductor oficial i dos assessors. Però, el mateix dia de l'aprovació els portaveus dels partits proposants, conscients de la seua gran impopularitat, feien quelcom freqüent a l'hora d'aprovar una llei: anunciar la seua modificació. Textualment: "Hem acordat limitar la presència dels expresidents a 15 anys com a consellers del Consell jurídic consultiu –desapareixia així el caràcter vitalici–, així com la limitació en l'accés a l'Estatut d'expresidents a aquelles persones que almenys hagen exercit durant una legislatura el càrrec de president". És a dir, vosté perdria amb la reforma la condició d'expresident.

Senyor president, senyor Olivas, quines modificacions pensa proposar el seu govern a aquesta llei?

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula el molt honorable senyor president.